

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/40/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200953
Dátum vydania rozhodnutia:	10.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013200953.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: A. U., bytom N., (ako právna nástupkyňa po K. U., nar. XX.XX.XXXX, r. č. XXXXXX/XXXX, naposledy bytom N., zomrelom dňa XX.XX.XXXX), proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o starobný dôchodok pôvodného navrhovateľa K. U., o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25 Sd /297/2013 - 34 zo dňa 30. januára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/297/2013 - 34 zo dňa 30. januára 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. b) O.s.p. zrušil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23. septembra 2013 a vec vrátil jej vrátil na d'alsie konanie. Súd tak rozhodol potom, čo zistil, že v dávkovom spise (administratívnom spise odporkyne) sa nachádzalo viacero rozhodnutí o tom istom nároku navrhovateľa, vždy s iným výsledkom, preto zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádza správne rozhodnutie, bolo podľa názoru súdu v rozpore s obsahom spisov.

Uznesenie krajského súdu napadla odporkyňa včas podaným odvolaním, ktorým namietala, že to, čo súd považoval za iné rozhodnutie bol v dávkovom spise sa nachádzajúci koncept rozhodnutia z 22. augusta 2013 slúžiaci ako pracovná pomôcka pri určení správnej sumy starobného dôchodku. Nebolo v ňom uvedené správne rodné číslo a tiež obsahoval poznámky, ktoré nasvedčujú tomu, že odporkyni uvedený koncept slúžil ako pomôcka pri určení výšky starobného dôchodku. Táto pomôcka bola tak aj označená. Je zrejmé, že nešlo o rozhodnutie o právach a povinnostiach fyzickej osoby a keďže účastníkovi nebolo ani doručené, nemohlo byť predmetom preskúmavania a táto skutočnosť preto nemôže byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Napadnuté uznesenie krajského súdu navrhla zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na d'alsie konanie a nové rozhodnutie.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporkyne namietal postup súdu, ktorému vytýkal, že napadnuté rozhodnutie odporkyne síce zrušil, ale nie z tých dôvodov a tých dôkazov, ktoré boli dôvodom jeho návrhu.

Z obsahu pripojeného spisu súd zistil, že navrhovateľ v priebehu odvolacieho konania dňa XX.XX.XXXX zomrel a pretože jeho nárok na dávku v súlade s ust. § 118 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. prešiel na jeho manželku A. U., odvolací súd v zmysle § 107 ods. 1 OSP pokračoval s ňou v konaní ako právnu nástupkyňou navrhovateľa.

Podľa § 118 ods. 1 ak fyzická osoba, ktorá splnila podmienky nároku na dávku, zomrela po uplatnení nároku na dávku a nároku na jej výplatu, prechádzajú nároky na sumy splatné ku dňu smrti tejto fyzickej osoby postupne na manžela (manželku), deti a rodičov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že ho je potrebné zrušiť.

V konaní nebolo sporné, že navrhovateľ podaným opravným prostriedkom namietal zákonnosť rozhodnutia odporkyne z 23. septembra 2013 o priznaní starobného dôchodku a toto žiadal zrušiť z dôvodov v ňom uvedených. Krajský súd napadnuté rozhodnutie síce zrušil, ale z procesného dôvodu (§ 250j ods. 2 písm. b/ O.s.p.) t.j., že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie je v rozpore s obsahom spisov. Za takúto okolnosť súd považoval skutočnosť, že v administratívnom spise odporkyne sa nachádzalo okrem iných písomností aj rozhodnutie č. XXX XXX XXXX zo dňa 22. augusta 2013, ktoré podľa jeho názoru vyvolávalo pochybnosti o jeho účinkoch pre konanie, ktoré podrobne objasnil v odôvodnení svojho rozhodnutia. Z pripojeného spisu súdu ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa síce požiadal na pojednávaní dňa 30. januára 2014 zástupkyňu odporkyne o vysvetlenie, ale po neuspokojivej odpovedi, vzhľadom na pretrvávajúce pochybnosti napadnuté rozhodnutie zrušil.

Odvolací súd sa s takýmto postupom súdu prvého stupňa nestotožnil, považoval ho za predčasný a spochybňujúci úlohu súdneho preskúmavacieho orgánu v správnom súdnictve § 250i ods. 2, 250j ods. 1 OSP poskytnúť spravodlivú, rýchlu a účinnú ochranu práv účastníkov.

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 120 ods. 3 OSP ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Podľa § 132 OSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 133 OSP skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka, ktorá pripúšťa dôkaz opaku, má súd za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak.

Podľa § 134 OSP listiny vydané súdmi Slovenskej republiky alebo inými štátnymi orgánmi v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitnými predpismi vyhlásené za verejné, potvrdzujú, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie orgánu, ktorý listinu vydal, a ak nie je dokázaný opak, i pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje.

Aj keď možno súhlasiť s požiadavkou, že v administratívnom spise sa majú nachádzať predovšetkým relevantné dokumenty a pomôcky súvisiace s prejednávanou vecou, v danom prípade išlo podľa vyjadrenia odporkyne o písomnosť slúžiaci ako pomôcka, ktorý bol tak aj označený pričom nesplňal kritériá perfektného rozhodnutia, takže nemohol ani podľa názoru odvolacieho súdu vyvolávať objektívne pochybnosti o predmete preskúmavania, ktoré by nebolo možné odstrániť v súčinnosti s odporkyňou. Ako taký nebol spôsobilý vyvolať omyl v totožnosti preskúmavaného rozhodnutia odporkyne ani

konania, v ktorom bolo vydané a s ktorého identifikáciou nemal problém ani samotný navrhovateľ, ktorý sám vo vyjadrení k odvolaniu vytýkal postup súdu prvého stupňa, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie zrušené z takého procesného dôvodu.

Okrem toho odvolací súd prihliadol aj na zásadu hospodárnosti konania, keďže nie je možné objektívne očakávať, že by po zrušení napadnutého rozhodnutia z dôvodu vytýkaného súdom prvého stupňa po formálnom zopakovaní správneho konania a vydání nového rozhodnutia nastala akákoľvek zmena v postavení navrhovateľa v konaní oproti súčasnému stavu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové konanie v zmysle § 221 ods. 1, 2 O.s.p., v ktorom posúdi (ak prípadne nenastanú iné relevantné okolnosti) zákonnosť napadnutého rozhodnutia a konania pred jeho vydaním z dôvodov a hľadísk uvedených v oprávnom prostriedku navrhovateľa. V novom rozhodnutí znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.